

вѣкъ, т. е. не обича да харчи на вѣтарътъ. З. 336. Финикіанътъ съ работни, чисты, въздържаны и пестливи (*ménagers*). Т. 47.

Пестилище с. с. сберегательная касса: За това по нѣкои мѣста има нарядены пестилища или пестовны кѣщи, дѣто всякой что спести влага си го за да му расте. Л. Д. 1873 р. 219. Банки-ты за народа съ обыкновено и пестилища. Л. Д. 1874 р. 220.

Пестиль с. м. постила: Дай ми да се наслада, да го размачкамъ на пестиль (*en Brei*). Риц. 58.

Пестовенъ пр. бережливый: Пестовни-ти общиначе. Л. Д. 1870 р. 198. Отъ незнаніе смы тѣй повече харчовити, отъ колко-то пестовни, Л. Д. 1871 р. 158. Добрый кѣщникъ е пестовенъ. *ib.* р. 232. Пестовна кѣща=пестилище. Л. Д. 1873 р. 219. Работни и пестовни хора, *ib.* р. 224.

Пестік ил. дл. 1) сберегаю: Сега хора-та не пестятъ 60-тѣ пары да дадътъ на пощѣ-тѣ за едно писмо. Л. Д. 1869 р. 174. Днесъ бахъ, зарань тахъ! Казватъ томува, кой-то не пести, а кога има пары, той харчи и не мысли за напрѣдъ. Ч. 152. Дорде имашъ, до тога пести. Ч. 153. Кой-то иска да пести, нека начне цѣ-отрано. Ч. 173. Тогава пести, кога-то и хлѣбъ нѣма. Ч. 231. 2) забочусъ: Една майка не пести ли да изучи лѣщеръ си... ты оплачи и нещ па и лѣщеръ ѿ. Л. Д. 1870 р. 179. **Пестене** с. с. бережливость: Пестене-то ни излиза наопако. Л. Д. 1870 р. 191. Ето това е вече начило, подвѣда на единъ капиталъ, на една сермія, прихватанъ съ пестене! Л. Д. 1873 р. 215. Първенци-тѣ на народа презрѣхъ труда и пистѣнъето. Т. 47. (*l'économie*).

Пѣченъ пр. песчаний. Пс. 1884. VII. 89.

Песченикъ (Кумлу-дерѣ) с. м. назв. рѣки, впадающей въ Марину ниже Пловдива Пс. 1884. VIII. 38.

Пѣсъкъ с. м. песокъ. *Мак.* **Песокъ**, съчл. **Песоктѣ**, **Пѣсъкѣтъ**, **Пѣсека**, собир. Песочина: Дробна - на песокъ брой немать. М. 347. „Като риба отруена, На песокъ-та исфѣрлена?“ М. 444. Отъ бѣль кихлибаръ бѣше пъленъ пясъкъ по край морето. Х. II, 83. Извинила яблонница среде двора песочина Стребренъ корентъ, злати гранки. М. 622. **Пѣсечинка** с. ж. песчинка: Малкытъ камъченца и пѣсечинки които си намѣрвахъ между прѣстъ-тѣ ся раступявахъ отъ силата на огни. Р. С. 71.

Пѣсъкливъ **Пѣсекливъ** **Песечивъ** **Песачивъ** **Песоченъ** пр. песчаний: На нѣкои мѣста земята беше твърдъ пѣсъклива. Р. А. 94. Чирнакъ-тѣ имъ беше полегналъ отгорѣ на пѣсеклива могила, а нѣ върху прагове. Р. А. 135. Землата є... по Приморіи низка ѕ песчна. Земл. *Неоф.* 77. Каменита-та страна много пречяше на селяне, нѣ ти